

ROŽĖ - JUMS

Sunki kasdienybė, įtampa, nusivylimas ir dar daugybė kitų priežasčių kažkodėl daug ką padarė nejautriais. Kodėl? Nejaugi jūs nepasigedote simbolinės mūsų rožės? Žmonės taip retai ėmė pastebėti, kad šalia jų bei aplink viskas ne tik juoda spalva užtepta, bet gyvas ir noras padėti, patarti, o vienas kitas malonus žodis arba padarytas geras darbas gydo geriau už pačius brangiausius vaistus.

Pro duris bei langus jau veržiasi pavasaris, tad netrukus gyvos gėlės mirgės palangėse ir gėlynuose, bet jūsų užmiršta dėkingumo rožė gali nuvysti, nes jai reikia ne gamtos, o žmonių širdies šilumos. Todėl būkime atidesni ir nepamirškime padėkoti tiems, kurie sunkią valandą ar bėdai užklupus buvo šalia mūsų.

“Žmonės, nežinantys savo

praeities, nežino ir ateities. Deja, mažai kas šiandien susimąsto apie gilią šio posakio prasmę, - rašo kantautiškė Joana Narikutė - Mitkevičienė. - Buvusi Aleksandravo pagrindinės mokyklos direktorė Veronika

Simutienė kaip tik ir stengiasi išsaugoti nykstančių kaimų istorijas. Dar dirbdama mokykloje, ji vadovavo kraštotyros būreliui ir sukaupe daug istorinės medžiagos. Išėjusi į pensiją, Veronika Simutienė šį darbą tęsia su didesniu įkvėpimu bei energija. Jau penkeri metai ji renka prisiminimus apie Aleksandravo, Dyburių, Mamių, Baltmiškių ir Pakutuvėnų kaimus, kurie išsidėstę prie Minijos. Kraštotyrininkė ieško senųjų gyventojų, užrašinėja jų prisiminimus apie gyvavusias tradicijas, šventes, papročius, žymius žmones bei jų laimėjimus. Negailėdama nei laiko, nei pinigų mokytoja važinėja po kaimus, kalbasi su žmonė-

mis, perfotografuoja senas nuotraukas. Jau baigtos užrašinėti Dyburių ir Pakutuvėnų istorijos. Dabar ji renka viską, kas susiję su nykstančiu Mamių kaimu. Todėl ir norėčiau savo gimtojo Mamių kaimo gyventojų vardu padėkoti mokytojai **Veronikai SIMUTIENEI** už kantrybę, ryžtą ir pastangas siekiant išsaugoti etninę kultūrą. Tegul simbolinė “Žemaičio” rožė bus mūsų padėka už ilgą ir teigiamą triūsą”.

Kitą rožę Milašaičių kaimo gyventojai Irena ir Juozapas Žilevičiai prašo padovanoti “Telekome” dirbančiam **Dariui GASAUSKUI**. Nors mes savo rožės nedovanojame už tokį darbą, už kurį žmogus gauna atlyginimą, bet buvusi mokytoja sakė, kad geresnį ir paslaugesnį vaikinuką būtų sunku rasti. Sugedusį telefoną ar liniją galima sutaisyti po paros ar dviejų, bet D.Gasauskas atvažiuoja tuoj pat, nes puikiai žino, kad kaimo žmogui likti be telefono - didelė bėda.

Jeigu jūs norite padovanoti rožę, parašykite mums arba paskambinkite telefonu 72145.